

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kuruczpárti-utca 31. szám.
Hova a lap szellemi részét
illető közlemények, előfizetési
pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

POLITIKAI ÉS VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetések árát

valamint nyílt-terti közleményeket kiadó-hivatalunk méret szerint olcsón számít.

Egyes példányok kaphatók: nyomdánkban, Stark N. és Untermüller E. könyvben számonként 5 krért. Kéziratok vissza tartatnak.

Megjelenik hetenként háromszor: vasárnap, szerdán és pénteken a kora reggeli órákban.

Szerkesztésért felelős:
SIMA FERENCZ.

Lapunk megrendelhető: a kiadó-hivatalban és lapkihordóink útján, kik az előfizetési pénzeket is felvehetik.

Szomorú jelenség.

Mélyen megdöbbentő és elszorító jelenség az, amiről alább részletes tudósítást hozunk, hogy az ország fővárosában egy olyan népgyűlést, mely a magyar állam gazdasági önállóságának ügyéről akart tanácskozni, nem lehetett megtartani, mert megakadályozta azt maga a nép.

Jól értsük meg, nem a zsarnokoskodó hatalom szuronyai kergették szét a népgyűlést, hanem magyar hazafiak, az ország lakosságának éppen az a rétege cselekedte ezt, mely a közszegénységéből a legjobban kivieszi a részét; amelynek tehát leginkább érdekében áll, hogy ami kis zsirunk még van, azt ne szípolozza tovább az osztrák.

Még sokkal szomorubb, hogy a magasabb intelligenciával bíró vagyonosabb fővárosi polgárság teljes apathiával nézi az események folyását. Mindössze 200 ember akadt Budapest több százszázennyi adóízetű polgára között, aki fölemeli szavát az önálló vámtérület és magyar nemzeti bank ügyében. A többi hallgat, mintha nem is az ő dolgáról lenne szó.

De a legszorubb az hogy maga a magyar nép, az alföldi társadalmi, mely minden hazafias és nemzeti dologban zászlóvivő szokott lenni s amely a szó szoros értelmében a közöstügyes állapot koldusa, még csak a szavát sem emeli föl akkor, midőn látja, hogy a kormány és a kiarendált parlamenti

többség erőnek erejével kiszolgáltatja az országot Ausztriának.

Nézzetek szét és mondjátok meg, hol utánozzák a szentesi nép által adott hazafias példát? Melyik város, melyik falu az, ahol tiltakoznak a zemeink lejátszódó árulás ellen? . . . Hallgatnak mindenütt és zsebre dugott kézzel, fatalis lemondással várják, hogy Bánffy uréknak mit tetszik csinálni.

Hiszen olyan gyáva nép akadhat, amely eltűri a rugdosást és a korbácsot. De mikor az embernek a zsebet fosztják ki és a kabátját ránczalgatják le, azt már nem igen szokta senki szó nélkül eltűri.

Hát mi eltűrjük azt is.

Bizony köztönivaló boldog volna Ausztria, ha ki nem zsebelné ezt az éhhetetlen népet.

Mi pedig, akik az ország függetlenségéért örjögünk s a népért saanyargatást és ezerféle üldöztetést szenvedünk, baigak vagyunk, hogy be nem fogjuk a szánkat és földhöz nem vagdaljuk a pennánkat!

Minek harcolunk? Hiszen alszik a magyar nép. Menjünk aludni mi is. Jó éjszakát!

Megakadályozott népgyűlés.

A fővárosban hétfőn délután három órakor kellett volna végbemennie a függetlenségi párt részéről tervezett nagy népgyűlésnek, amely tiltakoznék a kormány provizórium-javaslatára ellen s követelje az önálló vámtérület. A népgyűlést azonban nem lehetett megtartani, mert a szocialdemokraták olyan

tulnyomó számban jelentek meg, hogy a többség az övéké volt s ha a gyűlést megtartják nem a függetlenségi párt javaslata megy keresztül, hanem a szocialistáké. Ezért a függetlenségi párti népgyűlés vezetősége részéről kijelentették, hogy a népgyűlést ezuttal megtartani nem lehet.

Már délután két óra tájban nagy csoportok érkeztek a Szent-Királyi-utcai tornaterembe s egyre inkább kitűnt, hogy a jól szervezett szocialdemokraták óriási többségben vannak. Lehetett a tornateremben vagy kétezer ember s ebből legalább is ezerbátszáz-ezernyolcszáz szocialista, akiknek a vezérék közül ott volt: Pfeiffer Sándor, Báron Ede, dr. Goldner Adolf, Czinder Károly stb.

A függetlenségi párti képviselők közül megjelent Kossuth Ferenc, Tóth János, Benyovszky Sándor gróf és mások, azonban a pártihvektől figyelmeztetve, egyelőre nem mentek a tornateremben levő emelvényhez, hanem egy más teremben várják, vajjon meglehet-e tartani a gyűlést, ami egyre kötebsebbé vált, mert a szocialista hívek szakadatlanul érkeztek s hoves és zajos fölkiáltásaikkal adtak életjelet magukról. Míg a függetlenségi pártiak részéről egy-egy „Eljen a független Magyarországra!” „Eljen az önálló vámtérület!” kiáltás hangzott, a szocialdemokraták szakadatlanul hangoztatták a következő jelszavakat: „Eljen a szocialdemokrácia!” „Eljen a nemzetközi forradalmi szocialdemokrácia!” „Le a rabszolga törvényről!” „Eljenek a munkásvédő törvények!” „Jogot és kenyeret!”

Kijutott a lelurrogásból az egyes függetlenségi párti képviselőknek is, mert míg a pártjukbeliek zajosan éljenek őket, a szocialdemokraták „Le velők!” „Abcug!” kiáltásokkal fogadták.

A zaj óriásivá lett, s a jelen volt Boda Dezső kirendelt rendőrkapitányának azonban nem akadt teendője, mert nagyobb zavargásra, vagy tetlegességre senki sem vetemedett, noha az ellenfelek közt sok

A SZENTESI LAP TÁRCZÁJA.

A bácsika.

— Irta: Vértési Arnold. —

En nem tudom, hogy miből éltek Borsáék, de megélték, az bizonyos. Mindenütt ott voltak, színházban, társaságokban mulatságokon. Isten csodája, hogy abból a kis fizetésből, a mit Borsá Rezső a belügyminisztérium számvévisége osztályánál kap, hogyan telik. De hat mégis telik. A szép szöke asszonykát vidám nevétől arczával mindenütt ott láthatni.

A férje komoly, tisztességes uriember. Nem foghatni rá, hogy sikkes, mert hiszen nem fordul meg pénz a kezén. Azt sem mondhatni, hogy kártyán szerzi, mert hiszen nem is kártyáék, legfeljebb pár huszfilléres erejéig, ha társaságban vannak, vagy pikétet, otthon a bácsival.

A bácsi, az előkelő tisztviselő a minisztériumban, Borsánénak rokona s a két kis leánynak keresztapja. Nagyon szereti a gyermekeket s Borsáné reméli, hogy vagyonát a két kis leányra fogja hagyni, mert gazdag, nőtlen ur, kinek semmi közelebbi rokona nincs.

De persze, hogy erről nem beszélnek, ez csak olyan reménység. Az öreg ur nem szeret holmi végrendelettről, halálról beszélgetni, még nagyon jól bírja magát, egészen ürge, gondosan barotvaikonk, szép sima arca van s a bajuszát is feketére festi. Hízelegnek neki, mert Borsáné azt mondja, hogy hízelelni kell neki.

— Te is, te is egy kicsit — biztatja az urát. Ő maga csupa nyajosság és szívesség a bácsi iránt. Ha egy-két nap nem látják, már gyöngéd szemrehányást tesz neki:

— Enyje, enyje, bácsika, már hülsen lesz hozzánk.

Minden vasárnap Borsáéknál ebédel a bácsi s ritkán mulik el nap, hogy legalább rövid időre be ne kukkanna:

— Hogy vagytok, gyerekek? Csókolom azt a kis aranyos kezecskét. Itthon van Rezső?

Rezső persze nincs itthon, de az nem baj. A bácsika elbeszélget egy kicsit a szép szöke asszonyjal.

Azalatt megjönnek a kis lányok az iskolából. A bácsika még volók is trétál egy keveset, aztán elbucszik:

— Pá!

A cseledek pletykálnak holmi hiábavalóságot, hogy a bácsika tán nem is bácsika; de az efféle nem hat el a férj föléig s nem veszi tudomásul a fizetés társaság sem. Ugyan, ugyan, mi lenne a világból, ha minden haszontalan cselede-pletyka hitelre találna?

Lassankint ugyan mind sűrűbb a gyonyos mosoly, ha Borsá Rezső az ő kedves feleségéről beszél; de a jó ember azt sem látja.

Ő maga egészen boldog és nyugodt. Nagyon rendes életet élnek s a felesége sohasem zaklatja pénzürt, mint más hivatalársai panaszkodnak. Borsá Rezső nem győzi dicsérni a feleségét. Az ám a derek, takarok asszony. Nekik minden feleárba kerül. Csak érteni kell a vasáriáshoz.

— Persze, persze, — hagyják rá.

Azonban háta mögött szarvakat mutogatnak. Mert nagy mulatság ennek az egész becsületes, tisztos társaságnak, ha egy jámbor, együgyű férjet a háta mögött kinevelhetnek.

A bácsi különben igen diszkret módon viseli magát, a szép mosolygó szöke asszony pedig oly nyajás mindenkihez, hogy igazán kár volna zavarni ezt

a családi boldogságot, mely oly szépen be van rendezve minden illetékes félnek megfelelőedére.

Abban semmi megütközni való nincs, hogy a bácsi nyulat, fázánt, malacot, borokat s más efféle küldözget, vagy a leánykáknak valami ajándékot vásárol: karpaccot, ezüst evőeszközt, hiszen rokon és keresztapa. Vagy hát mi a helytelen abban, ha egy-egy színházi gyönyörű kedvesedik, vagy a bérkocsit erőnek erejével ő akarja kifizetni?

Néha ugyan úgy rémlik Borsá Rezsőnek, mintha az emberek húzódoznának tőle. Nem érti, hogy miért? Még a hivatalban is oly különösen viselkednek a kollegái. Pedig tudtával nem vétett senkinek.

Azonban nem kérdezi meg, hogy mi lelte őket? Lehet, hogy a miatt a kétszáz forintos fizetésemelés miatt irigykednek rá, mit a napokban kapott. Valami efféle lesz, mert hall is egy-egy zugoldó megjegyzést:

— Könnyű annak, a kinek méltóságos ur a barátja.

— Meg a kinek olyan szép felesége van, — morgott a másik.

Közbe akart kiáltani:

— A feleségemnek békét hagyjatok!

De nem szólt semmit. Minek szólna? Sütetlen beszéd. Hát mi köze a feleségének ahhoz, hogy kétszáz forintot fölemelték a fizetését? Különbösen meglehet, hogy csakugyan a rokonság miatt . . . Meglehet, hogy a bácsi partfogása következtében . . . Eh, jobb hallgatni.

Csak hogy a kollegák másképp magyarázták a hallgatását s mikor kifelé mentek a hivatalból, egy vén számtiszt, akinek mindig volt valami baja, oda somfordált Borsá Rezsőhöz:

— Pajtkám, kérék, adj nekem ötven forintot kölcsön, az Isten áldjon meg.

heves jelenet, összeszólközés fordult elő. Nagy részt vettek a zajongásban a szocialista földmives munkások második kongresszusából a népgyűlésre ájtott mintegy 30—40 földmives is, akik fáradhatatlanul hangozták a „Jogot a népnek!” „Eljen a szocialdemokrácia!” s egyéb jelszavakat.

Végre is belátta a népgyűlés függetlenségi párti vezetősége, hogy ilyen körülmények között a gyűlést vagy föl kell osztalni, vagy le kell tenni arról a reményről, hogy a többség az ő határozati javaslatukat fogadja el.

A függetlenségi pártiak részéről dr. Lenkei Gusztáv — nagy lármá, zajongás közepette — kijelentette, hogy a népgyűlést megtartani nem lehet s hogy a megjelentek csöndben és rendezettség nélkül ocsólganak sét.

Leirhatatlan lármá, kiabálás keletkezett erre. A szocialisták tiltakoztak az ellen, hogy elmenjenek s követelték, hogy terjesszék elő s fogadják el az ő határozati javaslatukat.

Pfeiffer, Báron és más szocialista vezetők szétoszták az emelvényről az ő határozati javaslatukat, a mit a pártjukbeliek nagy éljenzéssel fogadtak s többen igyekeztek beszélni is, de ez lehetetlen volt a zajban s Báronnak a szavaiból azt lehetett csak megérteni, hogy:

— Ime, ebből is kitűnik, hogy a népet valóban a szocial-demokrata párt képviseli, mert látható hogy amely gyűlésen nem a nép szája szerint intézkednek, abból a gyűlésből semmi sem lesz.

Báron kijelentette aztán Boda Dezső kapitány előtt, hogy a szocialdemokraták addig el nem távoznak a tornateremből, amíg ő — a kapitány — ki nem jelenti határozottan, hogy a népgyűlés az ő távozásuk után sem lesz megtartva. Mivel a kapitány ezt kijelentette, a szocialisták a Marsellaise éneklése közben lassanként eltávoztak s utánuk rövid idő múlva egészen kiürült a nagyerem.

A rendőrség nagy számban volt összevonva a közeli utcákban és házakban, de tennivalójuk nem akadt, mert senki a rendet meg nem zavarta.

A közönség köréből.

A napokban egy küldöttség a következő írás közlésére kérte föl szerkesztőségünket:

Mi alólítottak kijelentjük és becsülettel fogadjuk, hogy azon orvos uraknak, kik a közönség ellen összeesküdték a látogatásukat nem kívánjuk és tanácsukból nem kérünk.

K. Szabó Sándor. Szabó Mihály. Taraczi Mihály. Lovas Imre. Sipos József. Mecs István. Török János. Dékány József. Szóke János. Csopcsényi Imre. Fazekas Bálint. Szabó Sándor. Kerekes Imre. Sebesi

Borsa Rezső bámulva tekintett rá. Hiszen még azt a tíz forintot sem adta meg, a mit a múlt hónapban kért. S most ötvenet?

— Honnan vennék én anyai pénzt?

Az öreg hamiskásan bunyorgatta a szemét.

— Honnan? Ugyan ne komédiázz. Hát hiszen ott van nektek az arany-tehenetek, csak fejni kell.

Borsa Rezső bosszankodott az ilyen beszéden.

— A feleségem nagybátyját gondolod?

— Persze, hogy azt a bácsikát. Nagyszerű az ilyen bácsika. Hej, ha nekem is volna egy. Tudnám én is a módját. Mi is járhatnánk szinbába, társaságokba, nekem is lehetne új téli kabátom, mint neked s nem kellene ilyen kopott ócskába bujnom. Hja, ha nekem is olyan szép fiatal feleségem volna!

Borsa Rezső szikrázó szemekkel fordult vissza. Mi volt ez? Olyan volt, mint valami villámlás, mely végigszaladt agyvelején. A szelid, csöndes, ember bőszülten ragadta torkon a vén számtisztet:

— Mit akarsz mondani? Beszélj!

— Én... én? — hüledezett az, — én semmit sem akarok.

De a dühös Borsa csak szorongatta:

— Beszélj!

— Eressz hát, mert megfojtasz, — nyögött az öreg.

— Hiszen látod, hogy csak tréfáltam.

Borsa Rezső eleresztette, nem faggatta tovább.

De attól a percztől fogva az egész ember megváltozott. Mogyorva, szóltán, gyanakodó lett.

— Mi lett téged, te buksi? — kérdezte a mosolygó szép szöke asszony.

De nyájaskodásra, cirógatására a férj nem felelt, csak elította magától a kedveskedő szép asszonyt.

A méltóságos ur sem értette, hogy mi lelte Rezsőt.

— Beteg vagy?

Borsa Rezső eleinte fejféjásával takarozott. A

József. Kiss Bálint. Kiss Sándor. Molnár Imre. Székely Antal. Szabó Bálint. Kiss János. Bajczér Imre. Kotvics Gábor. Pető István. Balogh Szabó Sándor. Virág István. ifj. Molnár Bálint. Szabó Sándor. Sándor Bálint. Takács Imre. Tóth Zsigmond. Virág Sándor. Szabó Ferencz. Vári Mihály. Kiss József. Cseri Sándor. Kerekes Bálint. Ruzsa Sándor. Cseri Istváni. Gilicze Sándor. Gilicze János. Gilicze István. Vácsi N. József. Szántó János. Pataki Sándor. Farkas Imre. Virágos Sándor. Régi Ferencz. Régi Sándor. Alj Sándor. Ruzsa Sándor. Kuti István. Kotvics József. Dunaháti Ferencz. Gyarmati István. Kiss Sára. Pál Imre. Rác Mária. Sós Julianna. Szépe József. Pardi Julianna. Szépe Imre. Fenyvesi Sándor. Meleg József. Halász Lajos, ifj. Szeder Sándor. Szakáll István. Labádi. Mária. Szakáll Zsuzsanna. Dobos Ferencz. Homlok Maria. Mészáros Mária. Sipriki Zsuzsanna. Berczeli Sándor. Sipriki Ferencz. Bimbó János. Szép Eszter. id. Dobos Ferencz, Kiss Julianna. ifj. Dobos Ferencz. F. Molnár Sára. T. Nagy Mihály. Hajdu Nagy Eszter. Bugya János. Papp Julianna. László Mihály László Julianna, Kocz József, K. Szabó János, Irházi Erzsébet, Puskás Varga Sándor. Irházi Erzsébet, Tihanyi Anna, Kis Sándor, Balogh Balázs, Pataki János, Fazekas Sándor, Debreczeni János, Rideg József, Veres Ferencz, Szeder Eszter, Széll Zsófia Farkas Julianna, Szeder Judit, Keresztes Nagy Zsuzsanna, Fenyvesi Eszter, Szeder Eszter. Fenyvesi Zsuzsanna, Rác Nagy Eszter, Szeder János, Szeder Ferencz, Tokaji János, Sipos Julianna. Zeke Erzsébet, Cseh Eszter, Német Julianna, Dudás Nagy Judit, Mecs Mária, Pusztai Julianna, Barakonyi Eszter, Pusztai Antal, Pusztai János, Sajtos Imre, Guddár Bálint, Mecs Antal, Mecs Mihály, Erdődi Ferencz, Békési Imre, Udvardi Sándor, Dékány Sándor, Szabó Imre.

Helyi és vegyes hírek.

Lapunk legközelebbi száma — tekintettel a következő kettős ünnepre — szombaton reggel fog megjelenni.

— Reform. egyházi választás.

A ref. főgondnok — presbiter és egyházközségi képviselő választás hétfőn és kedden csöndesen folydogált. Sem az egyik, sem a másik párt nem fejtett ki kellő mozgékonyt, amit eléggé bizonyít az, hogy hétfőn mindössze 212, kedden pedig 266 szavazat adott be, holott erélyes akció mellett, már az első napon is — amikor hetivásár volt — több szavazatnak kellett volna beadatni. Ked-

bácsi meg nem foghatta, mi az ördög baja van ennek az embernek, hogy most mindig fáj a feje s mindig oly komor és dacos.

— Többet kellene szórakoznod, — vélte ő méltósága.

S szinbái jegyeket hozott. De a makacs ember nem fogadta el.

— No jó, — szolt akkor a bácsi kedvtelenül — de legalább Mariskát elereszthetned a kis lányokkal. En elkísérem s majd haza is hozom.

De Borsa Rezső annak is ellene szegült. Annak még inkább. Szinte villogtak a szemei s remegett az ajka, olyan ingerült volt.

Társaságba sem akart menni. Egyre csak töprengett otthon magában. Féltrehúzódott egy sarokba s még a gyerekeket is bosszusan elhajtotta magától, ha hozzá közeledtek.

Csodálatos szokásokat kezdett fölvenni. Minden krajcárt tőle kellett kérni a szakkácsnéval s számolt el naponként, hogy mit adott ki a piaczon, a boltokba ő maga ment vásárolni.

— Nem férfinak való ez, Rezső — dorgálta a méltóságos bácsi.

De Borsa Rezső nem felelt, csak olyan zord pillantást vetett rá, hogy ő méltósága menten elhallgatott.

A hivatalban is látták hogy ez az ember egy idő óta egészen meg van zavarodva. Nem áll szóba senkivel s kerülki az emberek tekintetét.

— Rápörköltem s most szégyeli magát, — magyarázta a vén számtiszt.

De a többi úgy vélte, hogy az nem elég ok. Az ilyen emberek nem szokták szégyelni magukat.

Othton a cselédek is találgatják, hogy mi baja lehet az urnak. Napról napra furcsább lesz. Vasárnapra gyönyörű egy pár facsánt küldött a méltósá-

den már pártunk egy kissé élénkebb tevékenységet fejtett ki, ami látható abból, hogy a szavazók száma emelkedett. Jól tudjuk, hogy a lassu mozgás pártunk részéről nem a közöny és egykedvűség, hanem az elbizakodottság rovására irandó. Mert elvtársaink többnyire úgy gondolkoznak, hogy: „hiszen a mi pártunk győzelme ugys bizony, tehát nem határoz, hogy egy-két szavazattal több vagy kevesebb lesz-e?” Csak hogy ne feledjük, hogy ha sokan gondolkoznak így, akkor könnyen arra ébredhetünk, hogy az életrevaló kisebbség legyőzi az aluszékony többséget. És jusszon eszünkbe az is, hogy pártunk erkölcsi tekintélye érdekében nekünk nem elég győzni, hanem a győzelemnek a párthoz méltónak, tehát fényesnek kell lenni. E helyen is arra kérjük tehát pártunk összes tagjait, hogy iparkodjanak mielőbb leszavazni, nehogy az utolsó napon majd a jelentkezők nagy száma miatt szavazati joguk gyakorlásától elúttessenek. Tájékoztul megjegyezzük különben, hogy pártirodánk nyilvántartása szerint az eddig beadott 478 szavazatból pártunk javára 362 esik s csak 116 a pákaliczoké. Ismétellen arra kérjük a Simapárt tagjait, hogy szavazás előtt sziveskedjenek az első 48-as kör helyiségében (Kóhn Gábor-féle ház) lévő pártirodánkban jelentkezni.

— Gazdasági szakelőadások. A csongrád-vármegyei gazdasági egyesület a tél folyamán a tul a kurczai közgyűlési teremben vasárnaponként délelőtt 10 órától fél 12 óráig a gazdasági ismeretek terjesztése s fejlesztése végett szabad előadásokat rendez. — Az első ilyen szabad előadás 1898. év január hó 9 én tartatik meg a fent nevezett helyiségben a bódmezővásárhelyi földmivesiskola két tanára által. Az első előadás tárgyat az állattenyésztés és növénytermelésből egy-egy rész előadása képezi.

— Akinek a háza ég. Szürszabó Nagy Kálmán a hűtlen kezelés címén állásától felfüggesztett adópénztárnok a „Szentés és Vidéké”-ben tüzet kiált és úgy akarja feltüntetni felfüggesztését, mintha az valami hajszá eredménye volna s azzal kecsegteti a közönséget, hogy majd a vizsgálat után meglátja a „lóláb”-at. Hát mi nem szoktunk elesett embereket püfölni, azért nem állunk vitába S. Nagy Kálmán ural. Csak arról biztosítjuk őt, hogy ha valami uton-módon sikerülne neki tisztázni magát, mi azt is ép úgy regisztrálnánk, mint ahogy manipulációjáról és felfüggesztéséről hirt adtunk. Azonban attól tartunk, hogy annak a szerencsemoosásnak a sikerét amit ő raita végheszvisznek a politikai barátai, aligha lesz valaha alkalmunk regisztrálni.

gos ur. S teremti atyám, mit csinál az ő uruk! Fogja azt a gyönyörű pár facsánt s kihajítja az udvar közepére.

De már erre a nagysága is megszólalt:

— Rezső, elment az eszed?

— El, — felelt rá dühösen az ura.

S szétlépte azt a kis levélkét, a mit a méltóságos ur küldött a nagyságának a fázcánnal.

A szép asszonyka elszáppadt. De nem volt miért. Azért, hogy a méltóságos ur azt írta: „édes szívem”? Hiszen máskor is írta azt, mondta is azt. No hát talán a nagybácsinak nem szabad azt mondani?

A megvadult embernek azonban sok mindenféle gyanus dolog eszébe jut egyszerre a mi máskor föl sem tűnt. Szinte tombol dühében, amár semmi bizonyosat sem tud. Lekapja felesége nyakáról azt a szép aranyórát, melyet a bácsikától kapott a mult karácsonykor s utána dobja a fázcánnak.

Aztán kirepül az ablakon az udvarra mindenféle a mi csak a bácsikatól származik: porcellánvázák kávéscsészék, ezüst kanalak a leánykák karperecei, könyvek, ruhafélék.

Egészen kimerülve roskad egy székre Borsa Rezső s kezébe temeti arcját és sir.

Világos, hogy józan észszel nem cselekedhetne a cselédek is tanuskodnak ellene s a házi orvos, kit a megrémült szegény asszony a bácsika tanácsára elhivat, nyugodt lélekkel kiállíthatja a látelotet. Be kell szállítani szegény embert az örültek házába.

Milyen szerencse, hogy e súlyos megpróbáltatás napjaiban itt a bácsika. Ő méltósága gondoskodik mindenről, elhárít minden botrányt s fentartja a család tisztességét.

— **Tanári jubileum** Az 1898. évi január elején lesz 25 éve annak, hogy Pólya Ferencz főgimn. tanár a tanügy terén s épen e város közművelődésének előmozdításán munkálkodik. Ezen örvendő esemény alkalmából a főgimnáziumi ifjuság 1898. évi január hó 5-én d. e. 10 órakor az áll. főgimnáziumi rajztermében jubilaris ünnepséget, este pedig a kaszinó nagytermében bankettet rendez, melyekre a jubiláló tanár volt tanítványait, tisztelőit és a tanügy iránt érdeklődőket lapunk útján is tisztelettel meghívja a főgimnázium 8-ik osztályú növendékeiből alakult rendező bizottság.

— **A katolikus kör estélye.** Lapunk legutóbbi számában hirt adtunk arról, hogy a katolikus kör ünnep másnapján a vármegyeház nagytermében műkedvelői előadást rendez. A műkedvelői előadás megtörtént, mely alkalommal színe került Tóth Kálmán „Nők az alkotmányban” című színműve. Az előadás úgy erkölcsileg, mint anyagilag kitűnően sikerült. A szereplők egyikét sem akariuk különösebben kiemelni, mivel mindnyájan egyformán kitűnően játszottak. Előadás után a kör helyiségében társas vacsora volt a mit reggelig tartó vidám táncmulatság követett.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Azon szereplő hölgyek és urak kik a karácsony másnapján tartott műkedvelői színelőadás alkalmával közreműködni szivesek voltak, s azok kik az előadáshoz szükséges kellekelt díjmentesen kiszolgáltattai kegyeskedtek, általában mindazok, kik egyéb fáradozásokkal, a közérdeket előmozdítani sziveskedtek; továbbá azon urnók kik a társasvacsorát ügyes rendezéssel és izes étkekkel ellátva sikerült tettek, ezután is fogadják a kör nevében halás köszönetünk nyilvánítását. Mezey Mór vigalmi bizottsági elnök, Bugyi Károly r. b. jegyző.

— **A botozás ára.** Hétfőn volt a folytatólagos tárgyalás és ítélethirdetés abban a bűnpörben, mely Banfalvi Lajos megbotozása miatt folyik Galfy Sándor h. közpénztárnok ellen. Tudvalevőleg Galfy viszonyát emelt Banfalvi ellen rágalmazás és becsületértés címén. A járásbírósg azonban nem adott helyet a viszonyvádnak, hanem elmarasztalta Galfyt 50 ftr pénzbírságban.

— **Nyilvános számadás.** A szentesi első 48-as népkörnek karácsony másodnapján tartott balján az összes bevétel volt: 227 ftr 50 kr; a kiadás 70 ftr 31 kr; tehát tiszta jövedelme 157 ftr 19 kr. Felülfizetni szivesek voltak: Dunas Varga Ferencz 1 ftr, Viasis Pal 1 ftr, Molnar Geza 50 kr, Csepregi Erzsébet 30 kr, — összesen 2 ftr 80 kr. Fogadják a tisztelt felülfizetők a kör nevében az elnökség köszönetét.

— **Köszönet-nyilvánítás.** Szeretett gyermekünk: Balogh Szabo István 3-ik oszt. gimnáziumi tanuló tragikus esete alkalmából mindazoknak, akik a f. hó 23-án végbement gyászterületen megjelenni és részvétük kifejezése által méherhetetlen fájdalomukat enyhíteni szivesek voltak: ezen uton fejezzük ki halás köszönetünket. A gyászoló szülők.

— **Hivatal vizsgálat.** Dr. Lakos Imre polgármester, — pár héttel ez előtt hozott végzésének megfelelőleg, — a városi hivatalokat a mai napon megvizsgálta, mely alkalommal azonban semmi rendtelenséget nem tapasztalt. A polgármester ez alkalommal elrendelte, hogy hivatalos órák úgy teljen mint nyáron délelőtt 8-12-ig, délután 2-5 óráig lognak megtartatni.

— **A városi tisztikar öröme.** Tudvalevő dolog, hogy a helyügymiszter az arvatári tartaléktörze kamataiból a tojói évre csak 4000 ftrt engedte át a városi tisztviselők fizetése javítására, a többi 2300 ftrt pedig a tartaléktörzshez rendelte csatolni. — A közgyűlés azonban felrattal megkérte a helyügymisztert, hogy az előző évekhez képest ez a 2300 forint is felhasználható legyen a tisztviselők között. A miniszter a közgyűlés kérelmének helyt adott s a 2.000 forint felhasználását engedélyező rendelet a napokban érkezett le az alszáni hivatalhoz. Hosszasabban nem kell magyarázunk, hogy a tisztviselők ezt az ujevi ajándékot örömmel fogadják.

— **Betöréses lopás.** Kellemetlen meglepetés érte Fleiszner Lázár kispáci kereskedőt karácsony első napján. A mondott nap délután 2 óra tájban az üzlete mellett levő raktár helyiség ajtaját Molnar Sándor 16 éves csizmadia inas feltörte és éppen az asztalon levő dohányt és cigarettákat kezdte zsebelni, a midőn egy inas gyermek munkájában megzavarta. Hogy az árulástól megszabaduljon, a fiút néhány cigarettával halgatásra bírta. A rossz vér azonban a betörő gyakornokot nem engedte nyugodni, és így midőn ismét magára maradt a raktár helyiségben levő ládát feltörte s onnan 5-6 ftr aru szivart, dohányt, cigarettát és körülbelül 50 krnyi készpénzt ellopott. A munka bevégezte után eltávozott s vígan eresztette a füstöt testvér bátyjával, a kinek a lopott dolgok nagyrészevel kedveskedett. Az örömtől azonban nem sokára a bánat váltotta fel, mert a csendőrségnek sikerült úgy a tettest, mint a bátyját nagyanyjuk nagyhegyi szállójában elfogni. A betörő

tanoncnak most már a büntető bíróság fogja megmagyarázni, hogy „ne bántsd a másét!”

— **Hazárd kártyások.** Rácz János polgártársunk karácsony első napján este felé betért egy pohár borra a tyukpiacra lévő központi kávéháza. Az első pohár bort követte a másik is. De ez még nem lett volna nagy baj, mert a magyar ember győzi a bor italt. A nagy baj csak akkor következett, midőn Berki Ferenc cigányzenész, Négyesi János becsúsz, Rideg Balint Szabo János és Soós Sándor kérésének engedett és velük a kávéházi terem mellett levő szobába betért egy kis makkára Rácz János ittasságát ezek a gyakorlott kártyások arra használták fel, hogy a nála lévő 95 forintot, a mit a Szentesi Kölcsonószó szövetségű vett fel kölcsön mielőbb elnyerték, Rácz midőn a mámorát kialudta, gondolkodni kezdett, és mert úgy találta, hogy a vele játszóknak nem annyira a szerencsésüknek, mint inkább a kezük ügyességének köszönhetik a nyert pénzt, ennél fogva az egész dolgot a rendőrkapitányához feljelentette. Ez alkalommal szükségesnek tartjuk a rendőrség figyelmébe hozni azt a körülményt, hogy nálunk mostanában nagyon is lábra kapott a nyílt üzletekben a hazárd kártya játék a minek következménye rendszeren az a mi jelen esetben is, hogy a kártyához nem értő emberekkel a lelketlen kártyások a keservesen megkeresett pénzt elnyerik. Joggal követeljük, hogy a rendőrség minden nap a kártya barlangokban razzait tartson, s nemcsak a hazárd kártyásokat, de magát az üzlet tulajdonost is érzékenyen megbüntesse illetve megbüntettesse.

— **Köszönet nyilvánítás.** Azok a rokonok, jó barátok és ismerősök, akik megboldogult fiunk: Debreczeni Antalnak f. hó 25-én végbement temetésén résztvenni szivesek voltak, fogadják mély köszönetünket. Debreczeni Sándor és neje.

— **Talált tárgyak.** A rendőrkapitányságnál egy vékony arpa és egy zsák kukorica csutka mint talált tárgy van letéve, a hol azt tulajdonosa át is veheti.

— **Kétlábú János a botjával.** Holmi kis karácsonyi „alkalmatosság”-ból ballagott János hazafele tegnap este. Vele volt a botja is, nem azért, mintha János azt verkedés szempontjából viselné, hanem mert szokás azt viselni, meg rá is támaszkodni néha az ember. Az egyszerű almafa-bot azonban tegnap sok bosszúságot okozott a gazdájának. A legakáratusabb meneszközben egyszerre csak kiugrott a János kezéből s végig vágódott a következően:

— No! — szolt rá János és felemelte a botját. A bot azonban nemsokára megint kiesett a kezéből.

— Hejnye no! — szolt rá most türelmetlenül a János.

Mikor aztán harmadszor is leesett a bot, Kétlábú János hosszabb beszédet intézett hozzá:

— Hát téged mi a menyérgős menyékű lelt, hé? Ugy kényeskedő, mint valami karácsonyfát! Vagy be vagy rugva? No ha be vagy én itt hagyjak. Ilyen korhelyeget nem járom egy uton.

— Es elindult János egymagában bot nélkül. — Hány mód felett ingadozó lépés után azonban sunyi mosolygással lépett vissza a bothoz:

— Gyere no híros! Sz úgy is tudom, a magad lábán soha nem érsz a Nagyhegyre! Gyere no korhely! Tudom, az anyjuk most engem ver a te hátadhoz!

— **Az Órzdangyal.** A reichenbergi német gyermekotthon kis tanulói a napokban úgy mint rendszeren, vígan jöttek ki az iskolából és társaikat lóbalva szaladtak le a lépcsőn, amikor az egyik kis iskolásfiu hirtelen visszazaladt a kapuból a lépcsőházba s örvendezve kiáltotta társainak:

— Gyerekek, gyertek hamar, esik a hó!

Es a gyereksereg a hó öröme rohanva szaladt ki az utcára, s alig ért az utolsó is a kapu alá, amikor a lépcső borzasztó robajjal lezuhant. Ha ez a katasztrófa csak egy pillanattal is előbb történik: ötven kis ártatlant tennének most koporsóba, végtelen fájdalomra a szülői szívnek. E szerencsés menekülés emlékére a reichenbergi kis iskolásgyerekek szülői elhatározták, hogy közösen megfestetik az Órzdangyalt s a képet a reichenbergi templomnak ajándékozzák.

— **Az elhagyott asszony bosszúja.** Bécsben egy hülsen elhagyott asszonynak a kétségbeesés vitriolos üveget adott kezébe. A szerencsétlen asszonyt szenvedélye annyira elragadta, hogy nem csak vetélytársára, ha nem saját gyermekeire is öntött a maró folyadékot. Az eset részletei a következők: Kodolovics Jenő magázó néhány hét előtt elhagyta feleségét és magával vitte két fiát. Az asszony megtudta, hogy férje szerelmi viszonyt folytat Gregorovics Auréliával, elment hozzá, hogy bosszút álljon férjének hülsenességéért. Az elhagyott nő vetélytársnője csillapítani akarta a féltékeny asszonyt, a ki azonban hirtelen előrántott egy üveget s az abban levő vitriollal végigöntötte a leányt, a ki eszméletlenül rogyott össze. Az asszony vak dühében két fiát is leöntötte vitriollal. A leányt, ki fején, arcán, kezén, mellén és áltastán sérült meg, a kórházba szállították.

— **Relytélyes öngyilkosság.** A Váras-hely és Vidéke* írja: A napokban egy relytélyes öngyilkossági eset történt a tanyák között, melynek áldozata egy még egészen fiatal leány, a 14 éves Kocsis Eszti. A jó képű és jó kedvű gyermekleány minden díj nélkül szolgált apja egyik ismerősénél, Bordás Mihály gazdálkodónál, a hol nem volt semmi oka a panaszra s tényleg nem is panaszkodott soha. Kedden a gazdák bejöttek a városba s mikor délután kimentek a tanyára, Kocsis Esztiék a kanapén találtak beteg, ki elpanaszolta nekik, hogy erős hányingere van. Bordásék megvizsgálták a leányt s másnap, mikor látták, hogy még se lesz jobban, a városba akarták hozni orvoshoz, de a leány hallani sem akart az orvostól. Végre csütörtökön éjjel, mikor betegsége kezdett már aggasztóvá válni, Bordás a kocsiból fogott, hogy haza hozza majd a leányt s megmutatja az orvosnak, de ezen szándéka nem sikerült, mert szegény Kocsis Eszti az uton meghalt s ide haza már csak hulláját vehették le a kocsiról, melyet aztán boncolás végett az esetről értesített rendőrség bevitetett a kórházba. Ezen közben azonban Bordás s Mihálynak a felelőse a tanyán futni akarván, a kemence pörnyéjében egy csomó méregtől üres gyufaszálal talált, ami valószínűvé tette, hogy Kocsis Eszti gyufával mérgezte el magát. Az elrendelt boncolás alkalmával azonban olyan gyanús költő jelenségeket találtak a hullán, melyekből következtetve bűntény is foroghat fenn s e miatt a hullát tegnap délután törvényszerűleg boncolták fel, a minek eredményéről és a megindult bűnvizsgálattól azonban még ezuttal nem írhatunk.

— **Háziszlógból trónörökös.** A nép közt még mindig járja e mese, hogy Rudolf trónörökös nem halt meg, hanem bujdosik az országban barátokká a néppel, mint egykor Hollós Mátyás, hogy panaszait megvehesse. Regényes, rejtelmes fényűző övezik alakját s ezt a balhét sokan fölhasználnak arra, hogy kiadva magukat Rudolf trónörökösnek, csalják, lopják a népet. Így tett, mint sátorlajuhelyi levelezőnk írja, Raski József is, ki nemrég még egy előkelő fővárosi szállóban volt háziszlóga. Nagy urakkal érintkezett s elbeszél néhány külsőséget, kijelentette ismerőseinek, hogy ő neki a cipőtisztításnál nagyobb hivatása van, ő urnak született, bizonyítja ezt finom modora is. Odahagyta a szállót s elutazott Szerencsre. Urilag élt egy ideig, de mikor pénze elfogyott, törni kezdte a fejét, hogy mit tegyen. Hallott valamikor Rudolf trónörököséről meg arról a mondáról, mely a nép közt el van terjedve. Másnap már mint a bujdosó királyfi szerepelt a nép közt, szerepét rendkívül ügyesen játszotta, úgy, hogy nemcsak a közeli falvakban, de még a szerencsi gyárban a munkások is hittek neki. Ő aztán jó pénzért mindent ígért, a többi közt a dohánymonopolium eltörlését, hogy aztán ingyen osztogatták a szivart, szép legelőket, adóelengedést. A nép mindenütt tisztelte és felségnek titulálta az áltrónörökösöt, a ki már egy hintót is kerített valahonnan és azon járta be a megyét. Szombaton a cukorgyárba hajtatott be, hol nagy jelenetet rögzöztök, fölcsikette híveit. Ebben a pillanatban azonban megérkezett a csendőrség és a főséges háziszlóga urat híveit szemeláttára letartóztatta.

— **A leleplezett kísértet.** Gyuláról jelentik a következőket: Az alsó néposztálynak napok óta nagy szenzációja van, egy kísértet. Kovács Jánosné házában jelentkezett a csodálatos rém, a rombolás démona. Minden, ami a házában van, adott jelre megmozdul. Két nap előtt összes falon függő tányérjai táncot jártak és összetörték. A főzőkanál a legrettenetesebb, mely minden jövevényt poszevel fogad. A megrémült asszony messze elvitte a kísértet rémcséjét s a zótó sűrű csapatok járnak a ház tájékára, de a kísértetel senki sem mert találkozni. Végre akadt egy bátor ember, Balázs Imre, a ki a városrészt legmegtérmettebb embere. A pitvarba ült és szürkületkor itt várta be a kísértetet. De meghűlt benne a vér, mikor a laskameró kanál kísértet az üstből és képen legyintette. A megráit ember orditva menekült és a kísértetben való hit a körülállókban rendületlenül vált. A rémcséje lavinaszerűen nőtt meg és már azt beszélték, hogy azért telepedett Kovácsnéhoz a rossz lélek, mert az urával, a mig élt, kegyetlenül bánt. A rendőrség neszét vette, hogy Kovácsné, a ki a kísértetel, beszoktatta a városba, milyen veszályban forog és maga is véget akarván vetni az oklatan rémületnek, a kísértetel jelentkezése idején hivatalosan várta. Akkor a tréfás kísértet az egyik rendőrhöz teli paradicsomos üveget vágott. A pirosra festett hivatalos férfiu egy pillanatra megbotránkozott rajta, hogy ilyen furcsa módon kínálék meg paradicsomlevesel, de a következő pillanatban már eszébe jutott, hogy a honnan a paradicsomos üveg jött, ott kell valakinek lenni, a ki el is indította. Tapogatózva ment abba az irányba és egy katlan fenekező csakhamar előszobálta a kísértetel. Ez Mihók János volt. Kovácsné egyik lakója, kinek valóságos mániája az embereket rémítgetése. Nemrég egy tanyáról két családot üldözött ki azzal, hogy kísértetnek öltözött és éjnek idején a házak tájékát körlegelte.

— A szociálizmus réme. Sajátságos ördülési eset fordult elő e héten az osztrák fővárosban. Egy szerencsétlen embert a szociálizmus annyira megzavart, hogy beleőrült. A szerencsétlen ember egy lepedőbe kötött csomaggal hóna alatt megjelent a rendőrségnél és ott kibontotta a csomagot, a melyben sorsjegyek, értékpapírok és készpénz volt, több mint 4000 forint értékben. Goltischák a rendőrségnél akarta biztonságba helyezni vagyonát, mert — a mint mondá — fél a szociálistáktól. A kik neki esküdtt ellenségei. Zavaros beszédjéből rögtön észrevették, hogy ördült és megfigyelés alá helyezték.

Nyiltér.

E rovatban közölték nem vállal felelősséget a Szerk.

A budapesti marhavásártér vásári pénztár részv. társaság által közzétett hirdetés fogalmazása olyan, hogy oly félreértésre adhat okot, mintha a jövőben a budapesti marhavásártéren csak a vásárpénztár részv. társaságnak volna joga kizárólagosan uralkodni.

Ezzel szemben bátorkodunk összes igen tisztelt megbízóink, valamint a t. közönségnek tisztelettel jelenteni, hogy több mint 30 éve fennálló

marha-bizományi üzletünk,
mint ilyen, tovább is fog működni

a budapesti marhavásár-téren.

Az üzleti hagyományunkhoz híven, mi tovább is oda törekszünk, hogy tisztelt megbízóink érdekeit szem előtt tartva, midőn ezt tisztelettel tudomásra hozzuk, kérjük k üldeményeit úgy mint eddig csak a mi czégünkre

SCHIK és FRANK

(Budapest — Marhavásártér)

czimezve küldeni sziveskedjen — Tisztelettel

Schik és Frank,

(ezelőtt Schik Mór és fia.)

Vasuti menetrend.

(Érvényes 1897. évi október 1-től.)

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 ó. 20 p. délelőtt, 1 ó. 55 p. d. u. Félegyházáról 11 ó. 06 p. délelőtt, 2 ó. 55 p. d. u. Budapestre érkezik 1 ó. 25 p. délután, 6 ó. 50 p. este.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 30 p. reggel, 2 ó. 30 p. délután és 4 ó. 35 p. délután. Félegyházáról indul 12 ó. 25 p. délben, 5 ó. 30 p. délután.

Csongrádra érkezik 1 ó. 25 p. délben, 6 ó. 30 p. este.

Szolnok—Budapest.

Szolnokról indul 2 ó. 24 p. és 3 ó. 37 p. éjjel, (5 ó. 39 p. reggel gyorsvonat) 5 ó. reggel, (11 ó. 44 p. délelőtti gyorsv.), 3 ó. 35 p. és 4 ó. 43 p. délután.

Budapestre érkezik 5 ó. 45 p. és 7 ó. 10 p. reggel, (7 ó. 50 p. reggel gyorsv.), 9 ó. 10 p. reggel, (1 ó. 50 p. reggel gyorsv.), 6 ó. 20 p. és 8 ó. 10 p. este.

Budapest—Solnok.

Budapestről indul 8 ó. 30 p. és 9 ó. 40 p. reggel, (2 ó. 15 p. d. u. gyorsv.), 2 ó. 55 p. és 5 ó. 40 p. délután, 7 ó. 05 p. este, (9 ó. 15 p. éjjel gyorsv.)

Szolnokra érkezik 11 ó. 21 p. délben, 12 ó. 21 p. délben, (4 ó. 16 p. délután gyorsv.), 6 ó. 52 p. este, 9 ó. 02 p. és 10 ó. 13 p. éjjel (11 ó. 21 p. éjjel gyorsv.)

Kölcsönöket

olcsó kamatra, előleg nélkül — továbbá tüzkár, baleset s életbiztosításokat a legelőnyösebb díjak mellett kieszközöl

2-1

Magyar Elek.

Papp Lajos

I. t. 658. számú háza eladó; értekezhetni lehet a fenti szám alatt a tulajdonossal. 3-2

Köhögés,

légesőhurut, gyomorkathakis, tüdőbaj, Asthma elnyalkásodás, hányinger, szamarhurut, Tuberkulózis, leggyorsabban gyógyítható. Előkelő orvosi tekintélyek által ajánlva.

Szent-György thea, hurut elleni por, 24 óra alatt javulás tapasztalható; 2 csomagnál kevesebb nem adatik. — Postai ajánlással 20 krral több. 1 doboz 50 kr. St. Georgs-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse 33.

16

Jutányos árak!

SZENTESI ELSŐ KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG Szentesen, Kurczaparti-utca 31. sz.

Elvállaljuk:

Diszes számlák, jegyzékek és tudósító-levelek;

DISZES MEGHÍVÓK ÉS TÁNCZRENDEK;

DIVATOS ELJEGYZÉSI ÉS ES-KETÉSI KÁRTYÁK;

ÉTLAPOK;

KÖZSÉGI és VÁROSI HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK;

ARJEGYZÉKEK;

Csim-, asztali és névjegyek;

Mindenemű és színű falragaszok;

Diszes kivitelű gyászlapok elkészítését.

Harmincz év óta fennálló és a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelő betűkkel és gyors-sajtóval ellátott és újonnan berendezett

KÖNYVNYOMDÁNKAT!
melyben minden e szakmába vágó munkák a legjutányosabb áron, csinos kivitelben, gyorsan és pontosan készíttetnek el — ajánljuk a n. é. közönség pártfogásába.

Tisztelettel:
Szentesi első könyvnyomda részvénytársaság.

Elvállaljuk:

MINDENEMŰ
Tablás kimutatások;

Takarékpénztári mérlegek;

Időszaki és folyóiratok;

HIRLAPOK ÉS MŰVEK;

Diszes kivitelű szalag-aranyozások;

IPAR ÉS KERESKEDELMI KÖRLEVELEK csinosan kiállítva;

MINDENEMŰ IRODAI és ÜGYVEDI nyomtatványok;

LEVÉLPAPIROK és

BORITÉKOKNAK cégnyomással készítését.

Gyors elkészítés!

Szép kivitel!

A SZENTESI LAP

szerkesztősége és kiadóhivatala, hol kéziratok elfogadtnak s az előfizetési pénzek felvételnek.

Pontosság!